

Politikaření ve světě, Evropě i u nás začíná připomínat čalamádu, směs různých dobrých věcí, které časem již dobré přestávají být.

Všichni *ti (oni) druzí* jsou za něco vinni, jenom my *ti první* jsme to mysleli se světem, s Evropou či republikou Českou dobře.

My bráníme hodnoty, ti druzí je chtějí bořit. **To oni, mami...**

V Evropě doutná nepochopení (v této chvíli jen hospodářských kroků), které podniká Amerika, jako duel **Evropa proti Americe**, především pro kroky Joe Bidena, obsažené v balíčku opatření pro podporu amerických podniků, pro vznikající závist nad enormními zisky zbrojařských firem či zisky z prodejů LNG za čtyřnásobné ceny proti domácím cenám.

Amerika proti Evropě kontruje poukazem na zlenivění Evropy pod příkrývkou levných ruských surovin, nedostatečnou aktivitu v udržení bojeschopnosti (vybavením, počty, vyzbrojením) svých armád a podcenění rozvoje zbrojního průmyslu. Především však je

Evropě vyčítána nedostatečnost v rozvoji vědecko-technické základny, která způsobuje, že těžko bychom v Evropě hledali světového průmyslového či jiného giganta. Prostě takový staroušek na penzi, jenž chce být uznáván jako současný světový šampion v těžké váze pomyslného ringu.

Despekt je cítit z obou stran, v Německu navíc znásobený americkou kuratelou (Ramstein), která nezmizela ani 77 let po světové válce.

Uvnitř Evropy se zatím žehlené rozpory promítnou v první krizi, kterou může být exodus už nezvládnutelného počtu Ukrajinců před zimou a migrací z Blízkého Východu (pod pláštíkem příchodu Ukrajinců tato migrace nabývá na síle). Jiným důvodem pro ztrátu masky slušňáka může být především plyn, který ze zásobníků při trochu větším mrazu může zmizet velmi rychle a především i někam jinam než např. do Česka.

Ačkoliv se o tom moc nepíše, jeden doutnající zdroj problémů je už tady léta – **Srbsko** a to nejen pro spory kolem Kosova, ale také pro svou politiku větší přívětivosti k Rusku, než jaká se ve slušné evropské společnosti očekává.

Válka na Ukrajině kromě obecných problémů růstu cen, nebezpečí jaderné konfrontace, či nedostatku energetických nosičů polarizuje politiku zemí, které se vymykají z propagované jednoty názorů a činů.

Jednou z těch zemí je **Maďarsko**, které už před Ukrajinou bylo neposlušným žákem ve třídě (např. pro vyhnání Sorose z Maďarska či ne-výuku LGBTQ+ pro nejmenší školáky). Svou nezávislou politikou v energetice si vysloužilo další vroubek na hůl, která zatím je mírněna ve svém uplatnění právě tou válkou. I tak budou mít Maďaři přes svůj relativně levný plyn či ropu značné ekonomické problémy.

Druhou zemí, která se na válce na Ukrajině vyprofilovala je **Polsko**. Počet polských občanů v ukrajinské armádě, vzájemné politické vábení Varšavy a Kyjeva (zákony stavějící občany obou zemí na srovnatelnou úroveň), podpora Kyjeva na všech možných bodech zájmu je pouze odleskem velmocenských zájmů Polska, které by rádo nahradilo Německo či Francii v jejich rolích v Evropě. Nostalgie po neuskutečněných záměrech o vytvoření polské říše od moře k moři má svůj projev především v záměru zatáhnout NATO do konfliktu s Ruskem. Kromě Ukrajiny není v Evropě národ s větší mírou rusofobie.

Prostě – čalamáda nevalné chuti – navíc pod heslem „**do zbraně občané**„. Najednou je tolik válečníků...

Náš politický **český dvorek** byl svou neuklizeností a nevábným vzhledem proslulý už před válkou na Ukrajině. Po jejím začátku je ještě neuklizenější a nevábnější, přesto má prvky pohody pro příští léta. Jeden z těch prvků je **politická sterilita** naší přední scény, kdy žádný z protagonistů současné vlády, jejích stran a jejích medií i protagonistů, kteří by je rádi nahradili, žádný z nich nepřekročí svůj stín a drží se Zásad Strany Mírného Pokroku V Mezích Zákona.

Všichni z našich velikánů současných i budoucích se drží úzkostlivě tématu starosti o lidi, aby neměli hlad a zimu. **Ti současní** se chlubí tím, jak se starají v dnešní těžké době, **ti druzí** nadávají těm prvním, jak je to všechno nedostatečné a vůbec blbě nastavené.

Nikdo (alespoň o tom nevím) na různých shromážděních (nikoliv na proti-režimních webech) se veřejně neodvážil hřímat něco o vinících tohoto současného marasmu. Nikdo se nezmínil o **roli americké ambasády**, která prostřednictvím filiálky CIA v Česku (BIS) a našich vrcholných i zatím ještě našich nevrcholných politiků tahá za nitky a určuje skladby, které orchestr má hrát.

Nikdo nepojmenuje to, co si myslí asi většina z těch, kterým to není jedno, nepojmenuje to, že **za válku a ceny a strach** můžou naši američtí přátelé. A nikdo z nich neřekne, už dost bylo dodávek zbraní a další podpory Ukrajiny, nikdo neřekne **už dost, sednout a začít spolu mluvit!**

Naše alternativa, kterou vidím v opozičních stranách, parlamentních či neparlamentních se nikdy nedokáže domluvit, protože se navzájem vidí jako soupeři a nikoliv vojáci vojska osvobozující stát z politického a ekonomického marasmu.

A ostatní alternativa je na tom ještě hůře. Snaha zahrát si na Milion chviliek v opačném gardu je komplikována tím, že tato **dnešní alternativa nemá za sebou media** (Milion šel po mediálně naháněném AB, jen tuto honitbu doplnil technickým zabezpečením lidového nesouhlasu). Režimu jen stačí si pohlídat případné Demontrace s.r.o., aby v případě větší úspěšnosti se postaralo o jejich zprofanování.

Domnívám se ale, že i kdyby se dal dohromady spolek, zajišťující zaplnění Letné, **není tady sjednocující síla**, která by potom na té Letné pojmenovala příčiny stavu a způsob jeho nápravy. Není tady a alespoň já ji nevidím.

Co vidím, jsou **hrátky na válku**, nadšené bušení do bubnů: jdeme na Rusa. Nikdo už si nepokládá otázku: **A proč?** Je jen otázkou času, kdy začneme formovat dobrovolnické jednotky, zajišťujících potravu pro děla té druhé strany. A ze strany opozice slyším (či neslyším) jen ustrašené mlčení. Dr. Galen, kterého vymyslel Karel Čapek, by v této společnosti dopadl stejně, jako v Bílé nemoci.

Na druhé straně ale také vidím, že ten **mor**, který zasáhl naši společnost, ten mor se nenarodil v tomto roce, ale postupně prorůstal naší společností. Společnost zhnědla, docela v intencích vyjádřených v Rekviem za alternativu.

Naše alternativa se po promrhaných možnostech demonstrací (předčasných a bez silného jedince v řadách alternativy) soustřeďuje na žabomyší války kolem prezidentských voleb. V řadách schválených kandidátů vidí už jen jedno jméno – Jaroslav Bašta – které by ráda podporovala. Tento kandidát ale je už za svým zenitem a ani on nepřekročil svůj stín (hlasování o rozšíření NATO, či pojmenování pravého viníka). I jeho vyjádření jsou víceméně kulantní.

Přitom celá **prezidentská volba** s přihlédnutím k nabídce kandidátů není nic jiného než šaškárna. Bašta dostane nižší procento hlasů a duel se odehraje mezi AB, Čaputovou/Nerudovou a Pavlem s tím, že poslední dva budou soutěžit kdo bude v druhém kolem protivníkem toho prvního. Pak zadujou válečné trubky proti AB a bude vymalováno. Jen o málo černější perspektivu vidím v generálovi a to bude i můj tip. Ale to už je při našem politickém marasmu jen malé zhoršení.

Důležitější mně připadá, že snad už lidé začínají chápat, že nebezpečí války je mohou dosáhnout. I na té malé alternativě najednou zjistili, že **válka je vůl**, když si ze slov našeho čackého náčelníka války odvodili to, co může čekat jejich syny, případně i je samotné. A byl z toho i snad první protiválečný článek na té malé alternativě. Až do té doby to byly volby, demonstrace a nyní zase prezidentské volby. **Priorita míru před sražením Pětikolky?** – ale kdepak, pokud to není přímo blbost, tak přinejmenším odchylka od pravidla, že politika je uměním možného.

Pouštím z hlavy všechny demonstrace a volby, dokud neuvidím kolem u lidí takovou míru nevůle (z obav ekonomických či strachu z války), aby projev této nevůle byl hodně daleko slyšet. A pak snad se dočkám té **vzpoury nešťastníků proti režimu** americké nadvlády, nyní tak vydatně podporovaným euro institucemi a naší skvělou vládou a nakonec i naší alternativou pro svou neschopnost

vidět nebezpečí a pro své žabomyší pŭtky. Pak pŭjde o ŭklid tĕ
čalamády u nás a snad i na evropské scénĕ. Svĕt ŭž ale nikdy nebude
takový jako býval.

Možná se nedočkám, možná, že ŭž nebude čas, ani možnost tento
krok učinit.

Možná chci nemožné.

Možná chci mír.

| [Homer Simpson, Ostrava](#)

■ ■ ■ ■ ■ (19 votes, average: **4,42** out of 5)

>> Podpora

Svobodný svĕt nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však
neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám
Svobodný svĕt líbí, budeme vdĕčni za Vaši pravidelnou pomoc.
Dĕkujeme!

Číslo ŭčtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtĕte si prosím pravidla diskuze.

>> Jak poslat článek?

Chcete-li také přispĕt svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce
(zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena **zde**.

